

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORT

- 15367** *Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a l'efecte de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, i s'estableixen les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest Reial decret.*

La Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, la va modificar la Llei orgànica 8/2013, de 9 de desembre, per a la millora de la qualitat educativa, en alguns aspectes concernents als ensenyaments d'idiomes de règim especial. Així, en l'article 59.1, la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, estableix que aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells bàsic, intermedi i avançat i que aquests nivells es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc europeu comú de referència per a les llengües, que se subdivideixen, al seu torn, en els nivells A1, A2, B1, B2, C1 i C2. Igualment, a l'article 62.1 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, s'estableix que el Govern ha de determinar, prèvia consulta a les comunitats autònomes, les equivalències entre els títols dels ensenyaments d'idiomes i la resta dels títols dels ensenyaments del sistema educatiu.

De conformitat amb el que disposen els articles 6 bis.1.e) i 6 bis.3 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, correspon al Govern el disseny del currículum bàsic, en relació amb els objectius, les competències, els continguts i els criteris d'avaluació dels ensenyaments d'idiomes, amb la finalitat d'assegurar una formació comuna i el caràcter oficial i la validesa en tot el territori nacional de les titulacions a què es refereix la Llei orgànica esmentada. L'article 59.1 estableix que els ensenyaments del nivell bàsic han de tenir les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin, i l'article 60.1 estableix que els ensenyaments d'idiomes corresponents als nivells intermedi i avançat s'han d'impartir a les escoles oficials d'idiomes. Finalment, d'acord amb el que preveu l'article 61.1, en la definició del currículum bàsic de les diferents llengües s'han de determinar els efectes dels certificats acreditatius de la superació de les exigències acadèmiques corresponents.

Per això, ara escau fixar les exigències mínimes del nivell bàsic als efectes de certificació i el currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels idiomes impartits a les escoles oficials d'idiomes, així com establir les equivalències entre els ensenyaments d'idiomes de règim especial regulats en diversos plans d'estudis i els d'aquest Reial decret, i, en conseqüència, derogar el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

Aquest Reial decret té caràcter de norma bàsica, a excepció de l'article 6.5, i es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria. D'acord amb la jurisprudència del Tribunal Constitucional, és possible la intervenció excepcional del reglament en la delimitació del que és bàsic, entre altres casos, quan la utilització del reglament sigui justificada pel caràcter marcadament tècnic de la matèria.

Aquest Reial decret s'ajusta als principis de bona regulació que conté l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en la mesura que aquest compleix estrictament el mandat que estableix la Llei,

i no hi ha cap alternativa reguladora menys restrictiva de drets; és coherent amb l'ordenament jurídic; i permet una gestió més eficient dels recursos públics. A més, en el procediment d'elaboració de la norma, els seus destinataris potencials han tingut la possibilitat de fer-hi aportacions i emetre la seva opinió a través del tràmit d'informació pública, que regula l'article 133.2 de la Llei 39/2015 esmentada.

En el procés d'elaboració d'aquest Reial decret s'han consultat les comunitats autònomes en el si de la Conferència d'Educació, n'ha emès dictamen el Consell Escolar de l'Estat i n'ha emès informe el Ministeri de la Presidència i per a les Administracions Territorials.

En virtut d'això, a proposta de la persona titular del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 de desembre de 2017,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquest Reial decret té per objecte fixar les exigències mínimes del nivell bàsic als efectes de certificació i establir el currículum bàsic, en relació amb els objectius, les competències, els continguts i els criteris d'avaluació, dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels idiomes alemany, àrab, xinès, coreà, danès, finès, francès, grec, anglès, irlandès, italià, japonès, neerlandès, polonès, portuguès, romanès, rus, suec, llengües cooficials de les comunitats autònomes, i espanyol com a llengua estrangera, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.

2. Així mateix, aquest Reial decret té per objecte establir els efectes dels certificats acreditatius de la superació de les exigències acadèmiques establertes per als nivells bàsic, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, així com determinar els requisits mínims de la documentació acadèmica necessària per garantir la mobilitat de l'alumnat respectiu.

3. Aquest Reial decret té per objecte, finalment, establir les equivalències entre els ensenyaments que regula aquest i els que regulen el Reial decret 967/1988, de 2 de setembre, sobre ordenació dels ensenyaments corresponents al primer nivell dels ensenyaments especialitzats d'idiomes, el Reial decret 944/2003, de 18 de juliol, pel qual s'estableix l'estructura dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació, i el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.

El règim d'equivalències entre els ensenyaments que regula aquest Reial decret i els que regulen el Reial decret 967/1988, de 2 de setembre, el Reial decret 944/2003, de 18 de juliol, i el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre, és el que s'especifica en l'annex II.

Article 2. *Accés als ensenyaments d'idiomes.*

1. Per accedir als ensenyaments d'idiomes, és un requisit imprescindible tenir setze anys complerts l'any en què es comencin els estudis. Hi poden accedir, així mateix, els majors de catorze anys per seguir els ensenyaments d'un idioma diferent del cursat en l'educació secundària obligatòria com a primera llengua estrangera.

2. Els certificats acreditatius d'haver adquirit les competències pròpies dels nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2 i avançat C1 dels ensenyaments regulats per aquest Reial decret, en les diferents modalitats (de competència general o de competències parcials per activitats de llengua), permeten l'accés, respectivament, als ensenyaments de nivell intermedi B1, intermedi B2, de nivell avançat C1 i de nivell avançat C2 de l'idioma i la modalitat corresponents, en tot el territori nacional.

3. Els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) dels nivells A1, A2, B1, B2 i C1 que regula el Reial decret 1137/2002, de 31 d'octubre, pel qual es regulen els «diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE)», permeten l'accés, respectivament, als ensenyaments de règim especial d'espanyol com a llengua estrangera dels nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2.

4. Sense perjudici del que disposen els apartats anteriors, les administracions educatives han de regular les condicions en què puguin accedir als ensenyaments de qualsevol curs dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 d'un idioma els qui acreditin el domini de les competències requerides en l'idioma esmentat segons els procediments que estableixin les administracions educatives.

Article 3. *Trasllat de centre.*

1. L'alumne que es traslladi a un altre centre sense haver conclòs el curs acadèmic ha d'aportar una certificació acadèmica expedida pel centre d'origen, el qual ha de remetre al centre de destinació, a petició d'aquest, l'expedient acadèmic de l'alumne. La matriculació es considera definitiva a partir de la recepció de l'expedient acadèmic per part del centre de destinació juntament amb la comunicació de trasllat.

2. Amb la finalitat de garantir la mobilitat de l'alumnat entre les diferents comunitats autònomes, les administracions educatives han de regular les condicions dels trasllats de centre, almenys, en el que respecta a la determinació de les places vacants als centres, la incorporació de l'alumne que es trasllada al curs pertinent i el pagament de les taxes i els preus públics establerts.

CAPÍTOL II

Nivell bàsic

Article 4. *Ensenyaments i certificació de nivell bàsic.*

1. Els ensenyaments de nivell bàsic dels idiomes a què es refereix l'article 1.1 han de tenir les característiques i l'organització que les administracions educatives determinin.

2. En la determinació del currículum dels ensenyaments de nivell bàsic i en la regulació dels corresponents certificats acreditatius d'haver superat les exigències acadèmiques establertes per al nivell esmentat, les administracions educatives han de tenir com a referència les competències pròpies del nivell A del Marc europeu comú de referència per a les llengües, que se subdivideix en els nivells A1 i A2.

3. Els certificats acreditatius de nivell bàsic expedits per les administracions educatives tenen efecte en tot el territori nacional. Els certificats del nivell bàsic A2 permeten l'accés als ensenyaments del nivell intermedi B1 de l'idioma per al qual s'hagin expedit.

4. Les administracions educatives han de determinar la valoració dels certificats de nivell bàsic en els procediments de reconeixement de mèrits que gestionin.

5. Els certificats de nivell bàsic A1 i de nivell bàsic A2 valen per acreditar competències en idiomes, pròpies d'aquests nivells, en els procediments que a aquests efectes estableixin les administracions públiques o altres organismes públics.

6. Els certificats dels ensenyaments de règim especial de nivell bàsic A1 i de nivell bàsic A2 d'espanyol com a llengua estrangera i els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) de nivell A1 i de nivell A2 són, respectivament, equivalents a tots els

efectes en els procediments que estableixin les administracions públiques o altres organismes públics en què s'hagin d'acreditar competències en aquest idioma als nivells esmentats.

7. Els certificats de nivell bàsic han d'incloure, com a mínim, les dades següents: òrgan que l'expedeix, dades de l'alumne (nom i cognoms; DNI o NIE o, si no en té, número de passaport; data i lloc de naixement), idioma i nivell (bàsic), nivell del Marc europeu comú de referència per a les llengües (A1 o A2) i data d'expedició.

CAPÍTOL III

Nivells intermedi i avançat

Article 5. *Currículum dels nivells intermedi i avançat.*

1. El currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 és el que s'inclou en l'annex I.

2. Les administracions educatives han d'establir els currículums respectius, dels quals ha de formar part, en tot cas, el currículum bàsic que fixa aquest Reial decret.

Article 6. *Ordenació dels nivells intermedi i avançat.*

1. Els ensenyaments de nivell intermedi, que es corresponen amb el nivell B del Marc europeu comú de referència per a les llengües, se subdivideixen en els nivells intermedi B1 i intermedi B2. Els ensenyaments de nivell avançat, que es corresponen amb el nivell C del Marc europeu comú de referència per a les llengües, se subdivideixen en els nivells avançat C1 i avançat C2.

2. Les administracions educatives poden organitzar els ensenyaments dels nivells intermedi i avançat en tres cursos com a mínim i en quatre com a màxim, per a cada nivell en el seu conjunt, en els termes que aquelles determinin, segons les peculiaritats de cada idioma, amb les particularitats següents:

a) El límit màxim de quatre cursos es pot ampliar en un curs més en el cas dels idiomes àrab, xinès, coreà, japonès i rus.

b) El límit mínim de tres cursos es pot reduir un curs en el cas de l'espanyol com a llengua estrangera i de les llengües que tenen el caràcter de llengua cooficial en virtut del que disposen la Constitució espanyola i els estatuts d'autonomia de les comunitats autònomes respectives.

3. Les administracions educatives poden organitzar els ensenyaments dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 en cursos de competència general, que inclou les activitats de comprensió de textos orals i escrits, de producció i coproducció de textos orals i escrits i de mediació per a cada nivell, o per competències parcials corresponents a una o més de les activitats de llengua esmentades.

4. Per superar els nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, els alumnes disposen d'un nombre màxim d'anys equivalent al doble dels que s'ordenin per a l'idioma i el nivell corresponents.

5. D'acord amb el que estableixin les administracions educatives, les escoles oficials d'idiomes poden impartir cursos dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 per a l'actualització, el perfeccionament i l'especialització de competències en idiomes adreçats al professorat i altres col·lectius professionals, i, en general, a persones adultes amb necessitats específiques d'aprenentatge d'idiomes.

Article 7. *Certificació dels nivells intermedi i avançat.*

1. Seguint les recomanacions del Consell d'Europa sobre el foment del plurilingüisme, es poden diversificar les modalitats de certificació dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2. A més de la certificació de competència general, que inclou les

activitats de comprensió de textos orals i escrits, de producció i coproducció de textos orals i escrits, i de mediació per a cada nivell, es poden certificar igualment competències parcials corresponents a una o més de les activitats de llengua esmentades. En tots els casos els certificats tenen caràcter oficial i validesa en tot el territori nacional.

2. Per obtenir els certificats dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, és necessària la superació d'unes proves específiques de certificació.

3. Les administracions educatives han de regular l'organització de les proves de certificació, que s'han d'elaborar, administrar i avaluar segons uns estàndards que en garanteixin la validesa, la fiabilitat, la viabilitat, l'equitat, la transparència i l'impacte positiu, així com el dret de l'alumnat a ser avaluat amb plena objectivitat. El Govern, prèvia consulta amb les comunitats autònomes, ha d'establir els principis bàsics comuns d'avaluació amb la finalitat de garantir el compliment dels requisits de qualitat esmentats.

4. Les administracions educatives han d'organitzar, almenys, una convocatòria anual de proves per a l'obtenció dels certificats de competència general dels nivells i idiomes impartits a les escoles oficials d'idiomes en el seu àmbit de gestió.

5. Correspon al professorat de les escoles oficials d'idiomes, en els termes que estableixin les administracions educatives respectives, l'elaboració, administració i avaluació de les proves per a l'obtenció dels certificats dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2.

6. En el disseny i en l'avaluació de les proves de certificació s'han de prendre com a referència els objectius, les competències, els continguts i els criteris d'avaluació establerts per a cada nivell i activitat de llengua en els currículums que estableixin les administracions educatives per a cadascun dels idiomes a què es refereix l'article 1.1, currículums que han d'incloure, en tot cas, el currículum bàsic fixat en l'annex I d'aquest Reial decret per als nivells respectius.

7. En el cas de l'alumnat amb discapacitat, el disseny, l'administració i l'avaluació de les proves per a l'obtenció dels certificats s'han de basar en els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació, accessibilitat universal i compensació de desavantatges. Els procediments d'avaluació han de contenir les mesures que siguin necessàries per a la seva adaptació a les necessitats especials d'aquest alumnat.

8. Seguint les recomanacions del Consell d'Europa sobre l'ús de la Carta europea de les llengües, als alumnes que no superin la totalitat de les proves corresponents al certificat de competència general dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 o avançat C2 les administracions educatives els poden expedir, a petició d'aquells, una certificació acadèmica d'haver assolit el grau de domini requerit en les activitats de llengua que les proves respectives avaluin, d'acord amb les condicions que les administracions educatives determinin.

9. Els certificats dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 han d'incloure, com a mínim, les dades següents: denominació del certificat (en la modalitat de certificació parcial, s'hi han d'afegir l'activitat o les activitats de llengua avaluades), òrgan que l'expedeix, dades de l'alumne (nom i cognoms; DNI o NIE o, si no en té, número de passaport; data i lloc de naixement), idioma, nivell (intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 o avançat C2) i data d'expedició.

10. Les administracions educatives han de determinar la valoració dels certificats dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, en els procediments de reconeixement de mèrits que gestionin.

11. Els titulars dels certificats dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 o avançat C2 se'ls pot eximir de les proves de competències en idiomes que estableixin les administracions públiques o altres organismes públics i que corresponguin als nivells de competència consignats.

12. Els certificats de competència general dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 d'espanyol com a llengua estrangera expedits a través de les escoles oficials d'idiomes i els diplomes d'espanyol com a llengua estrangera (DELE) dels nivells B1, B2, C1 i C2 són, respectivament, equivalents a tots els efectes en els

procediments que estableixin les administracions públiques o altres organismes públics en què s'hagin d'acreditar competències en aquest idioma als nivells esmentats.

CAPÍTOL IV

Documents d'avaluació

Article 8. *Documents d'avaluació.*

1. Els documents oficials que s'han d'utilitzar en l'avaluació per als ensenyaments d'idiomes de règim especial són els següents: l'expedient acadèmic i les actes de qualificació.

2. Dels documents ressenyats en l'apartat anterior, l'expedient acadèmic es considera el document bàsic que garanteix el trasllat dels alumnes entre els diferents centres, i ha d'incloure les dades d'identificació del centre i les dades personals de l'alumne, les dades de matrícula –número, modalitat d'ensenyament (presencial, semipresencial, lliure o a distància), idioma, nivell (bàsic A1, bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 o avançat C2), curs, modalitat de curs (competència general o per activitats de llengua) i any acadèmic– i les qualificacions obtingudes.

3. L'expedient acadèmic ha de recollir informació referida a l'accés directe a cursos i nivells, renúncia de matrícula, anul·lació de matrícula si s'escau, superació del nombre de convocatòries establert, trasllat a un altre centre i canvi de modalitat d'ensenyament.

4. L'expedient acadèmic ha d'incloure informació sobre la proposta d'expedició dels certificats del nivell corresponent.

5. En l'expedient acadèmic s'ha de fer constar l'estructura de nivells i cursos, així com el nombre mínim d'hores lectives per curs, d'acord amb el que hagin establert les diferents administracions educatives.

6. La custòdia i l'arxivament dels expedients acadèmics corresponen als centres i s'han de fer d'acord amb el procediment que determinin les administracions educatives respectives.

7. Els alumnes poden sol·licitar una certificació de les dades recollides en el seu expedient acadèmic, que ha de signar el secretari del centre amb el vistiplau del director d'aquest.

8. Les actes de qualificació s'estenen al terme de cadascun dels cursos de cada nivell. Aquestes actes han d'incloure la relació nominal d'alumnes juntament amb la qualificació del curs, d'acord amb el que determinin les administracions educatives; les han de signar els professors del departament didàctic corresponent i han de tenir el vistiplau del cap del departament.

9. Les actes de qualificació per a la certificació són els documents oficials d'avaluació en què es consignen les qualificacions obtingudes pels alumnes en les proves de certificat dels nivells respectius. Per a cada convocatòria s'ha d'emplenar una acta per cada idioma, nivell i, si s'escau, modalitat (de competència general o per activitats de llengua). Les actes inclouen la norma bàsica i la corresponent a l'administració educativa en matèria de certificació; la relació nominal dels alumnes matriculats per fer les proves de certificat; el nom del certificat; l'any acadèmic; la data de la convocatòria, així com les qualificacions obtingudes pels alumnes. Les actes les han d'emplenar i signar el cap del departament respectiu i tots els professors que han participat en el procés d'avaluació i qualificació de les proves. En tots els casos, s'hi ha de fer constar el vistiplau del director del centre. Les qualificacions obtingudes en les proves de certificació que es recullen en aquestes actes s'expressen en els termes següents: apte o no apte.

Disposició addicional única. *Correspondència amb altres ensenyaments.*

1. Segons estableix l'article 62.1 de la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, el Govern ha de determinar, prèvia consulta a les comunitats autònomes, les equivalències

entre els títols dels ensenyaments d'idiomes i la resta dels títols dels ensenyaments del sistema educatiu.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, les administracions educatives han de facilitar la realització de proves homologades per obtenir la certificació oficial del coneixement de les llengües cursades per l'alumnat d'educació secundària i formació professional.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial que regula la Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació, sense perjudici que sigui aplicable en funció del que resulti del calendari d'implantació que estableix la disposició final primera.

Disposició final primera. *Calendari d'implantació.*

1. Amb caràcter general, els ensenyaments dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 regulats per aquest Reial decret s'han d'implantar l'any acadèmic 2018-2019. Les administracions educatives, en l'àmbit de les seves competències, poden iniciar la implantació dels ensenyaments dels nivells esmentats, així com dels corresponents al nivell bàsic, l'any acadèmic 2017-2018.

2. La incorporació de l'alumnat procedent dels ensenyaments que regula el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre, s'ha de fer d'acord amb el que estableix el quadre d'equivalències de l'annex II d'aquest Reial decret.

Disposició final segona. *Títol competencial i caràcter bàsic.*

Aquest Reial decret té el caràcter de norma bàsica, a excepció de l'article 6.5, i es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per al desplegament de l'article 27 de la Constitució, a fi de garantir el compliment de les obligacions dels poders públics en aquesta matèria.

Disposició final tercera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

Es faculta la persona titular del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport per dictar totes les disposicions que requereixi l'aplicació del que disposa aquest Reial decret.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 de desembre de 2017.

FELIPE R.

El ministre d'Educació, Cultura i Esport,
ÍÑIGO MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO

ANNEX I

Curriculum bàsic

Introducció

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial dels nivells intermedi i avançat es corresponen, respectivament, amb els nivells B i C del Marc europeu comú de referència per a les llengües, del Consell d'Europa, que se subdivideixen, al seu torn, en els nivells B1 i B2, i C1 i C2.

Des de la publicació del Marc el 2001, i amb la finalitat de procurar una transparència i una coherència més grans en l'ús d'aquest, el Consell d'Europa ha desenvolupat i fomentat l'extensió de la descripció dels nivells comuns de referència, és a dir, de les activitats de llengua, de les competències requerides per a la realització de les activitats esmentades i dels indicadors del grau de qualitat amb què els usuaris de l'idioma posen en joc aquestes competències segons que les demanin les tasques que han de dur a terme al món real, en els àmbits personal, públic, educatiu o acadèmic, i ocupacional o professional.

El currículum bàsic dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 incorpora aquest ric aparell descriptiu recollint, per a cada nivell i activitat de llengua (comprensió de textos, orals i escrits; producció i coproducció de textos, orals i escrits, i mediació), el que l'alumnat ha de ser capaç de fer en diversos àmbits i situacions (objectius), les competències i continguts –coneixements, destreses i actituds– que ha d'adquirir i desenvolupar per a això (competències i continguts) i el grau de domini amb què se'n pot sortir en cada activitat (criteris d'avaluació).

Aquesta organització curricular respon, així mateix, al fi primordial a la consecució del qual s'orienten les polítiques europees en matèria d'educació lingüística: el plurilingüisme com a senyal d'identitat de la ciutadania europea i com a factor d'enriquiment mutu, integració i convivència; de desenvolupament personal, acadèmic i professional, i de progrés social i econòmic. Així, aquest currículum bàsic, alhora que proveeix una base comuna d'actuació, està dissenyat de manera que l'aprenentatge, l'ensenyament, l'avaluació i la certificació puguin tant organitzar-se amb caràcter general per nivells com articular-se en perfils lingüístics per activitats de llengua, o competències de diversos tipus, en els diferents idiomes i nivells, i així contribueixin a la construcció d'un perfil plurilingüe i intercultural, segons les necessitats diverses i canviants de l'alumnat al llarg de la vida.

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial que descriu aquest currículum bàsic s'orienten, per tant, a la formació de persones adultes amb necessitats específiques d'aprenentatge d'idiomes, al perfeccionament de competències en les diverses activitats de llengua, al desenvolupament de destreses parcials en una o diverses llengües, en idiomes per a fins específics, mediació o d'altres, així com a la formació del professorat o altres col·lectius professionals, i, en general, a les persones que vulguin obtenir un certificat oficial del seu nivell de competència en l'ús de l'idioma.

Nivell intermedi B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per sortir-se'n en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs en què s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics; i en entorns educatius i ocupacionals en què es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versin

sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i que continguin estructures senzilles i un repertori lèxic comú no gaire idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat és capaç de:

– Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a una velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tractin d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seves experiències i interessos, i sempre que les condicions acústiques siguin bones, es pugui tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguin confirmar alguns detalls.

– Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, i sortir-se'n amb una correcció i una fluïdesa suficients per mantenir la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguin evidents l'accent estranger, les pauses per fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i sigui necessària una certa cooperació d'aquell per mantenir la interacció.

– Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat o d'interès personal.

– Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interès personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.

– Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions de caràcter habitual en què es produeixen intercanvis senzills d'informació relacionats amb assumptes quotidians o d'interès personal.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius. Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguin instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llenguatge estàndard i a una velocitat normal (p. e. durant una celebració privada o una cerimònia pública).

Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xerrades o conferències breus i senzilles que versin sobre temes coneguts, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estigui articulats de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua.

Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e. en el cas d'una reclamació), sempre que se'n pugui demanar confirmació sobre alguns detalls.

Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seva presència, sempre que el tema sigui conegut i el discurs estigui articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.

Comprendre, en una conversa o discussió informal en què participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interès personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència, sempre que no hi hagi interferències acústiques i que els interlocutors parlin amb claredat, a poc a poc i directament, evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguin disposats a repetir o reformular el que han dit.

Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, sempre que les condicions acústiques siguin bones, que el discurs estigui ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard, i que no es faci un ús gaire idiomàtic o especialitzat de la llengua.

Comprendre, en una conversa formal en què es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors evitin un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncin amb claredat, i quan es puguin plantejar preguntes per comprovar que s'ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.

Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interès personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.

Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en què els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatius, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. conversa > conversa formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació.

Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.

Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.

Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.

Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius. Fer declaracions públiques breus i assajades, sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interès personal, que són clarament intel·ligibles malgrat que vagin acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.

Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades, i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o de l'interès o l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es pugui seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguin explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que hagi de demanar que les hi repeteixin si es parla amb rapidesa.

Sortir-se'n en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els àpats i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e. per fer una reclamació o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.

Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interès personal o pertinents per a la vida diària (p. e. família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en què es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interès o la indiferència; es narren històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i s'invita

altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i es justifiquen de manera senzilla opinions i plans.

Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per plantejar un tema nou), encara que es depengui molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que comporten un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en què es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionant de manera senzilla davant els comentaris dels interlocutors, sempre que pugui demanar que se'n repeteixin, se n'aclareixin o se n'elaborin els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díctics o fer accions que aclareixen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar

una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. conversa > conversa informal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.3 Criteris d'avaluació. Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.

Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals de les funcions esmentades i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.

Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per cercar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.

Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per prendre o mantenir el torn de paraula, encara que a vegades tendeixi a concentrar-se en la mateixa producció i dificulti la participació de l'interlocutor, o mostri algun titubeig a l'hora d'intervenir quan l'interlocutor acapara la comunicació.

Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometi errors importants, o hagi d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, i en aquest cas recorri a circumloquis i repeticions.

Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que sigui evident l'accent estranger, o cometi errors de pronunciació sempre que no interrompin la comunicació, i els interlocutors hagin de sol·licitar repeticions de tant en tant.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius. Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulin el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes, o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.

Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interès personal, educatiu o ocupacional, p. e. en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes, o documents oficials breus.

Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interès personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.

Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris i

s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interès personal.

Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en què s'informa d'assumptes del propi interès (p. e. en relació amb una oferta de treball, o una compra per Internet).

Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o de l'interès propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no gaire idiomàtic o especialitzat.

Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no gaire literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diferents personatges i les seves relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals. Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius. Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

– Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

– Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

– Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència > carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per expressar:

– l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);

– l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

– el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

– l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

– la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

– la manera;

– estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

– l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

– relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

3.3 Criteris d'avaluació. Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma.

Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i velocitat de lectura.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.

Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprèn les intencions comunicatives associades generalment a aquests.

Comprèn lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius. Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.

Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un *curriculum vitae* breu, senzill i ben estructurat, en què s'assenyalen els aspectes importants de manera esquemàtica i en què s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i destinatari específics.

Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis, i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en què es remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos, i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xerrada senzilla, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli de manera simple i s'articuli amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.

Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat, o de l'interès propi, i en què es demana o transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguin aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es creuen importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.

Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dóna i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e. una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics. Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i

secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per expressar:

- l'entitat i les seves propietats (in/existència, qualitat [intrínseca i valorativa] i quantitat [nombre, quantitat i grau]);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural; i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals.

4.3 Criteris d'avaluació. Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

Coneix i sap aplicar estratègies adequades per elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e. copiant models segons el gènere i tipus textual, o fent un guió o esquema per organitzar la informació o les idees.

Porta a terme les funcions principals que demana el propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals de les funcions esmentades i els patrons discursius d'ús més freqüent per organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.

Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per crear una seqüència cohesionada i lineal.

Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts hagi d'adaptar el missatge.

Utilitza, de manera adequada per fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e. punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e. ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius. Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e. instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e. mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlin a poc a poc i clarament, i pugui demanar confirmació.

Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e. durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es pugui preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti i que els participants parlin a poc a poc, articulïn amb claredat i facin pauses freqüents per facilitar la interpretació.

Mitjançar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e. visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e. telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.

Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xerrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema sigui conegut i el discurs es formuli d'una manera senzilla i s'articuli amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.

Resumir breus fragments d'informació de diverses fonts, així com fer paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.

Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interès general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e. instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguin una estructura clara, estiguin articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguin escrits en un llenguatge no especialitzat, i presentin una varietat estàndard de la llengua no gaire idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals. Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta, posada en relació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació. Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que a vegades recorri a l'estereotip.

Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.

Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faci de manera fluida.

Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.

Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per tenir-la disponible.

Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o una mica més elaborada per aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.

Fa preguntes simples però rellevants per obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Nivell intermedi B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per viure de manera independent en llocs en què s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; estudiar en un entorn educatiu preterciari, o actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requereixin la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en l'entorn esmentat.

Per a això l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma, amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faci sense esforç, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, per comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que contingui estructures variades i complexes, i un repertori lèxic que inclogui expressions idiomàtiques d'ús comú, que permetin apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat és capaç de:

– Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interès o especialització propi, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, fins i tot quan les condicions d'audició no siguin bones.

– Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars i prou detallats, d'una certa extensió, ben organitzats i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard, i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeti comunicar-se amb eficàcia tot i que encara pugui cometre errors esporàdics que provoquin la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

– Comprendre amb suficient facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant implícites com explícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment complexos, sobre temes diversos d'interès general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

– Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats i prou detallats, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interès personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma àmplia de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.

– Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius. Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e. declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.

Comprendre amb tot detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitzi una varietat estàndard de la llengua, i que es pugui demanar confirmació.

Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xerrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interès propi, sempre que estiguin ben estructurats i tinguin marcadors explícits que guiïn la comprensió.

Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o de l'interès propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupi amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no gaire idiomàtica.

Comprendre amb tot detall les idees que destaquen els interlocutors, les seves actituds i els arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.

Comprendre la majoria dels documentals radiofònics, de les notícies de la televisió i dels programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre, i la majoria de les pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants o opinions o actituds implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar

disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.

– Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

– Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

– Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

– Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

– Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. presentació > presentació formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

– L'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

– l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

– el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

– l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

– la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

– la manera;

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l’afirmació, la negació, la interrogació i l’exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d’interès pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d’entonació d’ús comú en entorns específics segons l’àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d’avaluació. Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l’idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament senyalitzades.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d’intenció i de significat de diferents exponents d’aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.

Comprèn els diversos significats associats a l’ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l’organització de la informació.

Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d’ús comuns, i més específics dins del seu camp d’interès o d’especialització.

Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats propis en l’àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d’ús comú, i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.

Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d’entonació d’ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius. Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d’interès o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l’oient.

Fer presentacions clares i detallades, d’una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d’assumptes generals o relacionats amb l’especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d’un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments amb claredat i ampliant i defensant les seves idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l’audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

Sortir-se’n amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, ja sigui cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i

explicacions clares i detallades, deixant clares la seva postura i les seves expectatives, i desenvolupant la seva argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagin sorgit.

Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments i comentaris adequats; fent hipòtesis i responent a aquestes; tot això, sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i remarquant la importància personal de fets i experiències.

Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e. de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda o bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.

Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en què esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, de diferents enfocaments, i en les quals ofereix, explica i defensa les seves opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e. modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e. demanar ajuda; assenyalar objectes, usar díticis o fer accions que aclareixin el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

– Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.

– Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

– Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

– Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

– Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.

– Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. entrevista > entrevista de treball); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per expressar:

– l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

– l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació. Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faci sense esforç per part seva o dels interlocutors.

Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.

Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seva especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per evitar repeticions freqüents, recurrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.

Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.

S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que hagi de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar

arguments, utilitzant per a això algunes estructures complexes, sense que se li noti gaire que està cercant les paraules que necessita.

Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que potser no sempre ho faci amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seva comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar, i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius. Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques extenses i complexes dins del camp d'interès o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.

Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una àmplia sèrie de temes professionals o de l'interès propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interès personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.

Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en què es transmet informació detallada i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o de l'interès propi.

Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.

Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat o especialitzats, en què l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.

Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics. Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e. sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.

- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius. Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. text periodístic > article d'opinió); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

- la manera;

- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

– relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i empenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú generals i en entorns comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació. Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.

Llegeix amb un grau alt d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diferents textos i finalitats i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament senyalitzades.

Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diferents exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.

Comprèn els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diferents gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

Comprèn els significats i les funcions associats generalment a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interès o d'especialització.

Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tingui alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.

Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius. Emplenar, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació complexa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e. per contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).

Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e. per cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i destinatari específics.

Escriure notes, anuncis i missatges en què es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interès propi, i en què es

remarquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuals i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.

Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xerrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interès propi, encara que es perdi alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.

Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants, i detalls importants, durant una entrevista (p. e. de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interès propi.

Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en què s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es remarca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.

Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en què es dóna i se sol·licita informació detallada, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

Escriure informes d'extensió mitjana, d'estructura clara i en un format convencional, en què s'exposa un assumpte amb un cert detall i es desenvolupa un argument, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, explicant els avantatges i els desavantatges de diverses opcions i aportant conclusions justificades i suggeriments sobre línies d'actuació futures o possibles.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics. Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e. escriure una carta de presentació, un informe...).

- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebut el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.

- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

- Basar-se en els coneixements previs i treure'n el màxim partit (utilitzar llenguatge «prefabricat», etc.).

- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o una gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).

- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.

- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.

- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol;

felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; excusar; lamentar; retreure.

– Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.

– Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.

– Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.

– Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

– Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

– Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

– Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

– Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

– Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

– Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e. correspondència > carta formal); (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per expressar:

– l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

– l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

– el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);

– l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

– la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l’afirmació, la negació, la interrogació i l’exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics. Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d’interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d’ús comú, generals i en entorns específics segons l’àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l’ús als diversos significats i intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d’avaluació. Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seva competència intercultural i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l’estil, o aplicant altres mecanismes d’adaptació contextual per expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.

Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per elaborar textos escrits d’una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e. desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d’un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.

Duu a terme les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.

Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que condueixin a malentesos, els patrons comuns d’organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d’ús comú i més específic per desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e. mitjançant estructures emfàtiques) i ampliar-ho amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.

Demuestra un bon control d’estructures sintàctiques comunes i algunes de més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.

Disposa d’un ampli lèxic escrit d’ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d’especialització i interessos, varia la formulació per evitar repeticions freqüents i recorre amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.

Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara pugui manifestar influència de la/ les seva/es llengua/ües primera/es o d’altres, els patrons ortotipogràfics d’ús comú i més específic (p. e. parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius. Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i estructuralment complexos (p. e. presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de

temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.

Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e. en reunions socials, cerimònies, esdeveniments, o visites culturals), sempre que pugui demanar confirmació d'alguns detalls.

Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e. en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que pugui preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons que ho necessiti.

Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diferents postures i arguments, expressant les seves opinions respecte a això amb claredat i amabilitat i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.

Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, una conversa o un debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes de l'interès propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.

Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment complexos, sobre aspectes, tant abstractes com concrets, de temes generals o de l'interès o camp d'especialització propi, sempre que els textos esmentats estiguin ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions difícils o tornar a escoltar el que s'ha dit.

Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, les opinions i els arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

Resumir per escrit notícies, i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.

Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de diferents fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals. Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta, avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació. Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, així com les seves implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diferents registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

Coneix, selecciona amb atenció, i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat, estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e. paràfrasi, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).

Sap obtenir la informació detallada que necessita per poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons que sigui necessari.

Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.

Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant-ne el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per abundar en alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per aclarir el fil de la discussió.

Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.

És capaç de suggerir una sortida de compromís, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

Nivell avançat C1

Els ensenyaments del nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que inclogui expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat és capaç de:

– Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació sigui alta i les relacions conceptuals no estiguin assenyalades explícitament, sempre que en pugui confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.

– Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i gairebé sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interactives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

– Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu

camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugui rellegir les seccions difícils.

– Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diferents àmbits d'actuació, sobre temes complexos en els àmbits esmentats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a això, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant un control de mecanismes complexos de cohesió i un domini d'un lèxic ampli que li permeti expressar matisos de significat que incloguin la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

– Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per minimitzar les dificultats ocasionals que pugui tenir.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius. Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.

Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seva professió o les seves activitats acadèmiques.

Comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, xerrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.

Comprendre converses d'una certa longitud en què es participa encara que no estiguin clarament estructurades i la relació entre les idees sigui només implícita.

Comprendre sense gaire esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.2.2 Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

1.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

1.2.4.1 Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- L'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una àmplia gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació. Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtileses pròpies de la comunicació oral en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què es parla l'idioma.

Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un repertori ampli d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).

És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.

És prou hàbil per utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ha d'ocórrer.

Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessiti confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.

Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'hagi de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius. Fer declaracions públiques amb fluïdesa, gairebé sense esforç, usant una certa entonació per transmetre matisos subtils de significat amb precisió.

Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes, desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan sigui necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats

de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i gairebé sense esforç a les preguntes de l'audiència.

Portar a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en què ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estigui disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.

Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per expressar reaccions i per mantenir el bon desenvolupament del discurs.

Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tractin de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en què es faci un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les idees i opinions pròpies amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responnent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.

Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e. en debats, xerrades, col·loquis, reunions o seminaris) en què es tracti de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diferents punts de vista, argumentant la postura pròpia formalment, amb precisió i convicció, responnent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2 Competència i continguts estratègics. Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facin imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents orals de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

2.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1 Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics. Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús

general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.3 Criteris d'avaluació. Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.

Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugui tenir per expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e. utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix per una altra una expressió que no recorda sense que el seu interlocutor se n'adoni, evita una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.

Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, remarcant els punts importants, desenvolupant aspectes específics i conclouent adequadament.

Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.

Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).

Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.

Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i amb prou feines apreciables.

Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara pugui cometre reliscades petites i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que amb prou feines es noti que cerca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.

Té una capacitat articulatòria propera a alguna/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per expressar matisos subtils de significat.

S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.

Elegeix una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciat del discurs per introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per mantenir l'ús de la paraula mentre pensa.

És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per intervenir en la conversa.

Relaciona amb destresa la seva contribució amb la d'altres parlants.

Adequa les seves intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació flueixi sense dificultat.

Planteja preguntes per comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius. Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.

Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e. format no habitual, llenguatge col·loquial, o to humorístic).

Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.

Comprendre amb tot detall articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.

Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguin tornar a llegir les seccions difícils.

Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en què al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seves implicacions.

Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una complexitat conceptual especial, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

3.2.2 Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna

cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

3.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1 Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació. Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en què s'utilitza l'idioma.

Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.

Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos per localitzar-hi detalls rellevants.

Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).

Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.

Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que a vegades pot ser que necessiti consultar un diccionari, bé de caràcter general o bé especialitzat.

Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. inversió o canvi de l'ordre de paraules).

Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius. Prendre notes detallades durant una conferència, un curs o un seminari que tracti de temes de la seva especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.

Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter emocional, al·lusiu i humorístic.

Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en què, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa, o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna

cosa, aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per refermar o rebatre postures.

Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, remarcant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

4.2.2 Competència i continguts estratègics. Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits de les funcions esmentades més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

4.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1 Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics. Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3 Criteris d'avaluació. Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per establir diferències de registre i estil, i per adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establertes en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, elegint una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.

Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per elaborar els diferents textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que és necessari dir i els mitjans per dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.

Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).

Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seves afirmacions i opinions d'acord amb les seves diverses intencions comunicatives en cada cas.

Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.

Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seves deficiències mitjançant circumloquis i no cometre més que relliscades petites i esporàdiques en l'ús del vocabulari.

Utilitza les convencions ortotogràfiques pròpies de la llengua meta per produir textos escrits en què l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en què l'ortografia és correcta, llevat de relliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius. Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e. assajos o conferències).

Fer una interpretació consecutiva en xerrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes propis.

Mitjançar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües sobre temes tant relacionats amb els camps d'interès personal o de l'especialització pròpia com de fora dels camps esmentats (p. e. en reunions, seminaris, taules rodones, o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.

Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguin estructurats clarament, sobre temes d'interès personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a una velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estigui familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interès o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.

Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de diverses fonts (p. e. diferents mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).

Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diferents punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interès general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisi.

Traduir fragments, rellevants respecte a activitats de l'interès propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

5.2 Competència i continguts interculturals. Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta, avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

5.3 Criteris d'avaluació. Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en què es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seva competència intercultural juntament amb les convencions de les seves pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extreure les conclusions i relacions apropiades i actuar en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.

Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.

Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatius (p. e. en un text acadèmic).

Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.

Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per procurar que flueixi la comunicació, indicant la seva comprensió i l'interès; elaborant, o demanant a les parts que elaborin, el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

Nivell avançat C2

Els ensenyaments del nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre d'altres, cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents, o negociar i persuadir amb eficàcia a escala d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a això, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permetin utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requereixin comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versin sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que inclogui expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeti apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat és capaç de:

– Comprendre amb facilitat total, sempre que disposi d'un quant temps per habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o

retransmès, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat ràpida, presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e. estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seva experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.

– Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors llevat d'algun *lapsus linguae* ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

– Comprendre amb deteniment, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en què s'utilitzin un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguin contenir judicis de valor velats, o en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.

– Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a una velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors llevat d'alguna rrelliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajudi el lector a identificar i retenir les idees i els aspectes més significatius, i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

– Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües per traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articuli a una velocitat molt alta o presenti trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e. regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat); tot això, sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als contextos d'ús diferents i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i una entonació que permetin transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

1. Activitats de comprensió de textos orals.

1.1 Objectius. Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.

Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seva professió o les seves activitats acadèmiques.

Comprendre conferències, xerrades, discussions i debats especialitzats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguin una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent en detall els arguments que s'hi esgrimeixen.

Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciand-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.

Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en què es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb què no s'està familiaritzat, encara que no estiguin estructurats clarament i la relació entre les idees sigui només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.

Comprendre sense esforç, i apreciar amb deteniment, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i programes de televisió o ràdio que continguin una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional, o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciand-hi al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

1.2 Competències i continguts.

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

1.2.2 Competència i continguts estratègics. Utilització eficaç de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

1.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

1.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

1.2.4.1 Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

1.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i d'altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació. Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.

Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiu de l'idioma, i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.

Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i treu les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.

Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està estructurat perfectament, o en què les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.

Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. pregunta retòrica).

Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.

Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.

Manifesta una capacitat de percepció, gairebé sense esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diferents patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals.

2.1 Objectius. Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

Fer presentacions convincents davant col·legues i experts i pronunciar conferències, ponències i xerrades, extenses, ben estructurades, i detallades, sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.

Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i sortint-se'n sense cap dificultat davant qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.

Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i sortint-se'n amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.

Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguin sorgir d'aquestes relacions.

Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.

Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es porten a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant

arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

2.2 Competències i continguts.

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2 Competència i continguts estratègics. Domini de les estratègies discursives i de compensació que permetin expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

2.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals de les funcions esmentades, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

2.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

2.2.4.1 Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

2.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics. Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics. Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seves respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per expressar matisos subtils de significat.

2.3 Criteris d'avaluació. Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que diu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.

Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.

Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.

Sap evitar les dificultats que pugui tenir amb tanta discreció que l'interlocutor amb prou feines se n'adona.

Treu profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.

Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.

Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.

Porta a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.

Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.

Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.

Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.

Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.

Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.

Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seva postura diferents tipus d'oients i interlocutors.

Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.

Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. singular/plural generalitzador i de modèstia).

Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seva atenció se centra en altres activitats, p. e. en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.

Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.

Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que amb prou feines es nota.

Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i d'altres).

S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per considerar les paraules més apropiades amb què expressar els seus pensaments, o per cercar un exemple o una explicació adequat.

Pot prendre la paraula, mantenir-la i cedir-la de manera completament natural.

Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per abundar en els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors, i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

3. Activitats de comprensió de textos escrits.

3.1 Objectius. Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que pugui interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els seus aspectes subtils i els que es poden derivar del seu contingut.

Comprendre en detall la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.

Comprendre amb deteniment i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e. actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.

Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e. informes que inclouen dades estadístiques), identificant-hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciand-hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.

Comprendre en detall i amb deteniment, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.

Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interès pròpia.

Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en què una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua, o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.

Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.

Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símbols, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuais (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seves implicacions.

3.2 Competències i continguts.

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic de l'idioma, fet que suposa reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, i dialectes, i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

3.2.2 Competència i continguts estratègics. Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions apropiades.

3.2.3 Competència i continguts funcionals. Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir;

expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

3.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

3.2.4.1 Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

3.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5 Competència i continguts sintàctics. Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;

- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics. Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació. Aprecia amb deteniment les implicacions socioculturals del que llegeix i de les seves maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.

Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiu de l'idioma i aprecia diferents varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.

Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i treu les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.

Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i treure'n les conclusions adequades.

Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.

Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.

Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, el contingut i l'orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.

Cerca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per integrar informació que contenen.

Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seva àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).

Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

Comprèn els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. metàfora gramatical).

Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.

Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e. metàfora), i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.

Comprèn les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits.

4.1 Objectius. Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.

Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.

Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball, o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.

Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en què es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; s'hi descriuen els procediments de treball; s'hi fa un tractament exhaustiu del tema; s'hi incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'hi inclouen i avaluen informació i fets detallats i s'hi presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.

Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en què s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.

Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja sigui per sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats, adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

4.2 Competències i continguts.

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

4.2.2 Competència i continguts estratègics. Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

4.2.3 Competència i continguts funcionals. Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació,

instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

Funcions o actes de parla expressius, amb què s'expressen actituds i sentiments davant situacions determinades: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estimació, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

4.2.4 Competència i continguts discursius. Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

4.2.4.1 Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context espaciotemporal: referència espacial, referència temporal).

4.2.4.2 Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5 Competència i continguts sintàctics. Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context, tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per expressar:

- l'entitat i les seves propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics. Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès

pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics. Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3 Criteris d'avaluació. Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb una correcció total.

Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en què transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.

Coneix amb deteniment les implicacions socioculturals que pot tenir el que escriu i la manera de dir-ho i actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diferents varietats de la llengua i diferents registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.

Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense ser inconvenient.

Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.

Treu profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.

Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.

Porta a terme les funcions comunicatives o els actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, complexos formalment i conceptualment, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.

Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.

Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.

Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.

Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.

Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seva postura diferents tipus de destinataris.

Expressa i argumenta les seves idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.

Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot les complexes formalment i conceptualment, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e. estructures passives).

Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de

significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e. elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.

Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna relliscada tipogràfica ocasional.

Es relaciona amb el destinatari amb naturalitat total, flexibilitat i eficàcia.

5. Activitats de mediació.

5.1 Objectius. Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presentin trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.

Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumpes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.

Mitjançar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de diferents llengües, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.

Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi.

Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual, o que presentin trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant-hi de manera fiable informació detallada i arguments complexos.

Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos complexos estructuralment i conceptualment, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics de l'interès propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es pugui els trets característics (p. e. estilístics, lèxics o de format).

5.2 Competència i continguts interculturals. Domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permetin portar a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb naturalitat i eficàcia total: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta, avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrès; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

5.3 Criteris d'avaluació. Aprecia amb deteniment les subtileses i implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per sortir-se'n de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.

És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seves pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar

les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera gairebé automàtica a través de la internalització, la seva competència intercultural i les seves competències comunicatives lingüístiques.

Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua, i una gamma rica de matisos de significat.

Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e. selecció, omissió o reorganització de la informació).

Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.

Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

ANNEX II

Equivalències entre els ensenyaments que regula el Reial decret 967/1988, de 2 de setembre; els que regula el Reial decret 944/2003, de 18 de juliol; els que regula el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre; i els ensenyaments a què es refereix aquest Reial decret

Ensenyaments que regula el Reial decret 967/1988, de 2 de setembre	Ensenyaments que regula el Reial decret 944/2003, de 18 de juliol	Ensenyaments que regula el Reial decret 1629/2006, de 29 de desembre	Ensenyaments que regula aquest Reial decret
1r curs del cicle elemental	1r curs del nivell bàsic	Nivell bàsic (A2)	Nivell bàsic
2n curs del cicle elemental	2n curs del nivell bàsic		
–	Certificat de nivell bàsic	Certificat de nivell bàsic	Certificat de nivell bàsic A2
3r curs del cicle elemental	–	Nivell intermedi (B1)	Nivell intermedi B1
Certificació acadèmica del cicle elemental	–	Certificat de nivell intermedi	Certificat de nivell intermedi B1
1r curs del cicle superior	–	Nivell avançat (B2)	Nivell intermedi B2
2n curs del cicle superior			
Certificat d'aptitud	–	Certificat de nivell avançat	Certificat de nivell intermedi B2
–	–	Nivell C1	Nivell avançat C1
–	–	Certificat de nivell C1	Certificat de nivell avançat C1
–	–	Nivell C2	Nivell avançat C2
–	–	Certificat de nivell C2	Certificat de nivell avançat C2